

ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΥΜΝΟΣ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.



-Ὅπως! όλα τα εθνικά μας θέματα, έτσι και ο **Εθνικός μας Ὕμνος**, εμπεριέχει αγώνες, θυσίες, Μάχες, αίμα και λευτεριά και καταλήγει και αυτός, να συμβουλεύει τους ήρωες της Επανάστασης του 1821 με πόνο για το μεγάλο πρόβλημα της φυλής μας την **Διχόνοια**.

-Παρακάτω! το κείμενο σε γενικές γραμμές αναφέρεται στο Ιστορικό περιεχόμενο του **Εθνικού μας Ὕμνου**. Εκτιμώ ότι αξίζει τον κόπο ν' αναμοχλεύσουμε στην μνήμη μας, κάποια θέματα που απετέλεσαν σταθμούς στην ηρωική Ιστορική πορεία της Πατρίδος μας.

- Ο **Διονύσιος Σολωμός** σε ηλικία 25 ετών, έγραψε ένα ποίημα με τίτλο: «**Ὕμνος στην Ελευθερία**» κατά την διάρκεια της Επανάστασης του 1821 στην Ζάκυνθο. Αρχικά γράφτηκε στα Ιταλικά και στην συνέχεια τον Μάιο του 1823 στα Ελληνικά, σε μία περίοδο ιδιαίτερης έξαρσης της **Ελληνικής Επανάστασης**. Το ποίημα αυτό του Διονυσίου Σολωμού, αποτελείται από **158 τετράστιχες στροφές**. Το μέτρο είναι **τροχαϊκό** με εναλλαγές **επτασύλλαβων** και **οκτασύλλαβων** στίχων.

- Το εξάιρετο αυτό ποίημα του Σολωμού, ανάλογα με το περιεχόμενο των **Στίχων** του, αναφέρεται στα εξής:

α. **Στίχοι (1-34)**: Ο ποιητής παρουσιάζει την Θεά ελευθερία, θυμίζει τα περασμένα μαρτύρια των Ελλήνων, την εξέγερση των σκλάβων, τον ενθουσιασμό και την χαρά των Ελλήνων. Καυτηριάζει επίσης την έχθρα των Ευρωπαϊκών ηγεμόνων, αλλά και την περιφρονητική

αδιαφορία των Ελλήνων, για τα άθλια φιλοτουρκικά αισθήματα των ηγετών της Ευρώπης. Δειγματικά ένας από τους 34 στίχους:

Στίχος 2ος

Απ' τα κόκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά
και σας πρώτα ανδρειωμένη
χαίρε, ω χαίρε, ελευθεριά!

β. Στίχοι (35-74): Εδώ! γενικά αναφέρεται στην μάχη της Τριπολιτσάς. Όπου! την 25η Σεπτ. 1821, οι δυνάμεις των επαναστατη-μένων Ελλήνων, υπό την Διοίκηση των Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, Πετρό-μπεη Μαυρομιχάλη, Παναγιώτη Γιατράκου και Χρήστου Αναγνωσταρά απελευθέρωσαν την Τρίπολη. Δειγματικά ένας από τους 39 στίχους:

Στίχος 35ος

Ιδού, εμπρός σου ο τοίχος στέκει
της άθλιας Τριπολιτσάς,
τώρα τρόμου αστροπελέκι
να της ρίψεις πιθυμάς.

γ Στίχοι (75-87): Εδώ, περιγράφει ο ποιητής την Μάχη της Κορίνθου και την καταστροφή του Δράμαλη στα Δερβενάκια.

- Η Μάχη των Δερβενακίων την 26 Ιουλίου 1821 υπό τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, γνωστή και ως Σφαγή του Δράμαλη, ήταν μία από τις σημαντικότερες μάχες που πραγματοποιήθηκαν κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821, με νικηφόρα έκβαση για τους Έλληνες και μεγάλη καταστροφή των Οθωμανικών Δυνάμεων, υπό τον αρχιστράτηγο Μαχμούτ Δράμαλη Πασά. Δειγματικά ένας από τους 17 στίχους:

Στίχος 77ος

Τρέχουν άρματα χιλιάδες
σαν το κύμα εις το γιαλό,
αλλ' οι ανδρείοι παλλικαράδες
δεν ψηφούν τον Αριθμό.

δ. Στίχοι (88-122): Αναφέρεται, στην πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου το 1822 και στον πνιγμό των Τούρκων στον ποταμό Αχελώο.

- Μετά την συντριβή των Ελληνικών Σωμάτων, όπου σκοτώθηκαν πολλοί Φιλέλληνες στην **Μάχη του Πέτα (4 Ιουλίου 1822)**, οι Τουρκικές Δυνάμεις, υπό την αρχιστρατηγία του **Ομέρ Βρυώνη**, κατευθύνονται προς την Δυτική Ελλάδα, ανασυντασσόμενες στο Βραχοχώρι (Αγρίνιο) και κινούνται προς το Μεσολόγγι.

- Η **πρώτη** πολιορκία του Μεσολογγίου έλαβε χώρα από την **25η Οκτ. 1822** μέχρι **31 Δεκ. 1822** κατά το αρχικό στάδιο του Απελευθερωτικού αγώνα των Ελλήνων (1821-1829). Είναι ένα από τα σημαντικότερα επεισόδια της Ελληνικής Επανάστασης. Θα ακολουθήσουν βέβαια η **Δεύτερη** και η **Τρίτη** πολιορκία μέχρι τον Απρίλιο του 1826. **Δειγματικά ένας από τους 24 στίχους:**

Στίχος 93ος

Ποίοι ειν' αυτοί που πλησιάζουν
με πολλή ποδοβολή
κι' άρματα, άρματα ταράζουν;
επετάχτηκες εσύ!

ε. **Στίχοι (123-138)**: Εδώ το ποίημα αναφέρεται στην πυρπόληση της Τουρκικής Ναυαρχίδας κοντά στην Τένεδο και στον απαγχονισμό του Γρηγορίου Ε'.

- Μετά την **Καταστροφή της Χίου** από τους Τούρκου στις 30 Μαρτίου 1822, το Ελληνικό Ναυτικό θέλησε να πάρει εκδίκηση και αποφάσισε να προσβάλλει τον Τουρκικό Στόλο. Για τον σκοπό αυτό συγκροτήθηκε μία αρμάδα πλοίων, με 29 Υδραϊκά υπό τον Ανδρέα Μιαούλη και 16 Ψαριανά υπό τον Ανδρέα Χατζηαναργύρου. Τα ελληνικά πλοία συγκεντρώθηκαν στα Ψαρά περί τα τέλη Απριλίου του 1822 και έψαχναν την ευκαιρία.

- Ο Κων/νος Κανάρης, Ψαριανός την καταγωγή, διψούσε κι αυτός να εκδικηθεί τον Τούρκο Ναύαρχο.

- Όταν ο Ελληνικός Στόλος βρήκε την ευκαιρία και αιφνιδίασε τους Τούρκους, ο Κανάρης ήταν μαζί με τον Μιαούλη.

Τα ξημερώματα **7 Ιουνίου 1822**, πλησίασαν τα εχθρικά πλοία. Η Ναυαρχίδα ήταν φωταγωγημένη, καθώς οι Τούρκοι γιόρταζαν το **Ραμαζάνι**. Ο Κανάρης τότε πήγε από την μεριά που φυσούσε ο άνεμος και κόλλησε το δικό του Μπουρλότο στην Ναυαρχίδα. Το κτύπημα ήταν συντριπτικό, μέσα σε λίγα λεπτά, οι φλόγες έζωσαν το πλωτό μεγαθήριο. Ελάχιστοι διεσώθηκαν και το πλοίο κατεστράφη.

- Η πυρπόληση της Τουρκικής Ναυαρχίδας από τον Κανάρη είναι αδιαμφισβήτητα μία από τις μεγαλύτερες ναυτικές επιτυχίες και θαρραλέα επιτεύγματα των Ελλήνων αγωνιστών της **Επανάστασης του 1821**.

- Ο Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ γεννήθηκε στην Δημητσάνα το 1746. Διετέλεσε τρεις φορές Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1797-1798, 1806-1808 και 1818-1821). Αναγνωρίσθηκε ως **Εθνομάρτυρας**, ενώ η Ορθόδοξη Εκκλησία τον ανακήρυξε άγιο, τιμώντας την μνήμη του στις 10 Απριλίου, ημέρα του απαγχονισμού του από τους Τούρκους. **Δειγματικά ένας από τους 15 στίχους:**

Στίχος 132

Πνιγοντ' όλοι οι πολεμάρχοι
και δεν μνέσκει ένα κορμί
χαίρου, σκιά του Πατριάρχη,
που σε πέταξαν εκεί.

στ. **Στίχοι (139-158):** Στους στίχους αυτούς ο ποιητής παρακαλεί και συμβουλεύει τους αγωνιστές ν' απαλλαγούν από την **Διχόνοια** και τελειώνοντας προτρέπει τους δυνατούς της Ευρώπης ν' αφήσουν την Ελλάδα να ελευθερωθεί. **Δειγματικά ένας από τους 19 στίχους:**

Στίχος 144

Η Διχόνοια που βαστάει
ένα σκήπτρο η δολερή
καθενός χαμογελάει,
παρ' το, λέγοντας και συ.

- Η φήμη του Ποιήματος αυτού του Σολωμού, **ξεπέρασε γρήγορα τα όρια της Ζακύνθου**. Το 1824 μεταφράστηκε μέρος του στα Αγγλικά και ολόκληρο στα Γαλλικά. Στον επαναστατημένο Ελληνικό χώρο δημοσιεύθηκε τον ίδιο χρόνο στο Μεσολόγγι, στην εφημερίδα «**Ελληνικά χρονικά**». Θ' ακολουθήσουν και άλλες δημοσιεύσεις τον επόμενο χρόνο. Ενώ! στις 21 Οκτωβρίου του 1825 θα δημοσιευθεί και η πρώτη κριτική του ποιήματος από τον Σπυρίδωνα Τρικούπη, στην «**Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος**» του Ναυπλίου.

Το 1830 ο «**Ύμνος στην Ελευθερία**», μελοποιήθηκε αρχικά από τον Κερκυραίο μουσουργό Νικόλαο Μάντζαρο για **τετράφωνα ανδρική χορωδία** και ακουγόταν με ενθουσιασμό σε Εθνικές εορτές στα Επτάνησα.

- Το 1844 ο Νικ. Μάντζαρος παρουσίασε μια νέα μορφή μελοποίησης του ποιήματός του και την υπέβαλε στον Βασιλιά Όθωνα, με την ελπίδα να γίνει ο «**Εθνικός Ύμνος**» της χώρας. **Διότι! μέχρι τότε ο Εθνικός Ύμνος της Ελλάδος ήταν ο Βαυαρικός, η γνωστή μελωδία του Χάιντν, που ακόμη και σήμερα είναι ο Εθνικός ύμνος της Γερμανίας και της Αυστρίας.** Η πρόταση δεν έγινε δεκτή, αλλά το ποίημα ως σύνθεση βραβεύτηκε με τον **Αργυρό Σταυρό του Τάγματος του Σωτήρος.**

- Το 1865, όταν ο **Βασιλεύς Γεώργιος Α΄** κατά την επίσκεψή του στην Κέρκυρα, άκουσε την εκδοχή της σύνθεσης του Νικ. Μάντζαρου, από την μπάντα της **Φιλαρμονικής Εταιρείας Κερκύρας**, του έκαμε μεγάλη εντύπωση. Τότε, ακολούθησε το **Βασιλικό Διάταγμα της 4 Αυγούστου 1865**, που το χαρακτήρισε πλέον ως «**Επίσημον Εθνικόν άσμα**» και εντέλλετο η εκτέλεσή του σε όλες τις Εθνικές εορτές και Τελετές. Επίσης! ενημερώθηκαν οι ξένες Πρεσβείες, ώστε να ανακρούεται και από τα ξένα πλοία, στις περιπτώσεις αποδόσεως τιμών, προς τον **Βασιλέα της Ελλάδος** και την **Ελληνική Σημαία**. Από δε τις **18 Νοεμβρίου 1966**, με την υπ' αριθ. 6133 απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της Κύπρου, **καθιερώθηκε και ως Εθνικός Ύμνος της Κυπριακής Δημοκρατίας.**

- Ο **Εθνικός μας Ύμνος**, **έχει ένα αιώνιο δίδαγμα**, δείχνει τους αγώνες και τις θυσίες του γένους των Ελλήνων για ν' αποκτήσουν την Ελευθερία τους, που πρέπει οι νεότεροι Έλληνες να μην ξεχνούν ποτέ!

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.

Πηγή : <http://roykoymoykoy.blogspot.gr/>